

יש לך שימלה שנמאסה עליך? את יכולה להשכיר אותה!

באה כשנוכרים בו ורוצים ללבוש אותו כבר עברו חודשיים-שלושה, מזג-האוויר השתנה, וכל מה שנותר לעשות עמו הוא או לארוז אותו לשנה הבאה ולהסתכן בכך שהוא כבר לא יהיה אופנתי, או להעביר אותו במהירות לאחת מחנויות היד השניה.

וכאן נכנסת ורד לתמונה, וכמו כל דבר שמגיע באיחור מארץ הפנטים של אמריקה, עניין השיכור הבגדים לארצנו.

ורד שכלה לה חורבה באחת מחצרות צפון-תל-אביב, ריהטה אותה בכל מיני רהיטים ושטיחים נים, תלתה וילונות ורדרים, והפיכה את החור לבונבוניירת בגדים, המזכירה את בית-השוקלדה של עמי ותמי — מין מקום הנראה

מנומר אין צורך לזרוק חצי מהמשכורת של בגד שכזה. 10% מערכו הריאלי יספיקו ללבושו ערב או שניים.

מלי אביב מעצבת האופנה המביאה את הבימה לחיי היום-יום ולחנות להשכרה. "יש לי שגשגונות פרטיים ואני תופרת כל מיני בגדים למסורפות בלבד", היא אומרת.

תוכל לקנות חולצה של תמי וללבוש אותה כשימלת-מיני. אם תמי תביא לי את בגדיה בקצב שכוה, אפתח לה אפילו פינה משלה". מבטיחה ורד, ממש כמו במוסיאון. גם שאר הדוגמניות שמעו על הרעיון, כבר בודקות בארונות, והן בדרך לוורד.

להשכיר

לחודש

ה פרינציפ פשוט ביותר. כל נערה ואשה יכולה להביא לי חנות כל בגד יפה ונקי שנמאס עליה, מכל סיבה שבעולם, ולתת

כמו בועה צבעונית חלומית, או כמו תיאטרון. מלי אביב, מעצבת-האופנה, הימביאה את הבימה לחיי היום-יום, ועושה באופנה כל מה שעולה על רוחה נדלקה על הרעיון, ותפיכה כל מיני בגדים משונים בנהב וכסף, עם סאטנים וברוקאדים למי שורפות בלבד.

הדוגמנית תמי בן-עמי, שגם היא פתוחה לשיגעונות-אופנה, קצצה על הרעיון, הביאה מהמלכתחה הפרטית שלה את הבומבסטיים בצבעים עזים, הזועקים לרחוק. הבעיה היחידה שתעמוד לפני הקונה תהיה להתמתח ולהגיב לאורך של תמי, או שהיא

כל יום נראות בבגד אחר. שימלת פלאמנקו זו שייכת לדוגמנית תמי בן-עמי, אשר העבירה חלק מסלתחתה לחנות החדשה. צילומים: מירי זכרוני.

היא הישראלית ורד צבעון, שאימצה את השכרת הבגדים מהשוקניות ההוליוודיות שב-

שימלה לערב

אחד

אמורה להתלבש ולהתייפף לא-רוחות-הערב המפוארות של נשות-החברה הגבוהה, השחקניות, לא הסתפקה במלתחתה העשירה. היא רצתה להיראות כמותן, כל ערב עם בגד אחר, וזה מסתבר היה יותר מדי כבד אפילו לכיסו של המפיק הפרטי שלה.

גאון

פיננסי

אך לא אחת כוורד תוותר. היא עשתה כמו כל השאר: הלכה למחסנית-לבושות וכל פעם שכרה בגד אחר, כשכל אשר היה עליה לעשות הוא לשלם 10% מ-ערך הבגד. ושם כל בגד הוא

האזהבות לצאת ולב-ות. אתן, הצעירות, ולא רק אתן, ולא דוקא העשירי-כולכן, הרוצות להיות אופי-ולהרשים את הסובבים את-הגורם התקציבי הוא אשר בדרך-כך, אל דאגה! הישר ורד הגיעה אלינו הישועה שגמלות ובגדים להשכרה.

הרעיון שאבה ואימצה ורד, ישראלית שהיתה נשואה-פרסרטים וגרה עימו בהור-הגברת הצעירה, שהיתה